

ప్రజాసాధమ్యాన్ని ప్రజాసాధమ్య హక్కులనూ

కావాదుకోవడానికి విక్ష్యమవుదాం

విజ్ఞాపి

ఆంధ్రప్రదేశ్ పోరహక్కుల సంఘం (ఎపిసిఎల్సి) తన 10వ రాష్ట్ర మహాసభలు ఈ సంవత్సరం సెప్టెంబర్ 12,13 తేదీలలో ప్రౌదరాబాద్లో జరుపుకుంటూ ఉంది.

వలస పాలనకు వ్యతిరేకంగా మనం పోరాడినపుడు మన ముందు ఒక లక్ష్యం పెట్టుకొన్నాం. భారతదేశాన్ని సామూజ్యవాద పాలన నుండి విముక్తి చేయడమేకాక ఒక ప్రజాసాధమ్య రాజకీయ వ్యవస్థనూ ప్రజాసాధమ్యక స్వభావం గల సమాజాన్ని నిర్మించుకోవాలన్నది ఆ లక్ష్యం. ఆ లక్ష్యాన్ని, పాక్షికంగానే అయినప్పటికీ, రాజ్యాగంగంలో కూడ రాసుకోవడం జరిగింది. ఆ తరువాతి చరిత్ర మాత్రం ఈ లక్ష్యాన్ని, కనిసం పీడిత ప్రజలకు సంబంధించింత వరకు, చాలా సందర్భాలలో వమ్ము చేసిందనే చెప్పాడోవాలి. సంఘార్థమైన రాజకీయ సామాజిక ప్రజాసాధమ్యం భారతదేశంలో ఈనాటికి వెలుగు చూడలేదు. వర్గ, కుల, లింగ అనమానతలకు గురయ్యే ప్రజలకు, అదివాసీలకూ, మైనారీటీలకూ, వివక్షకు గురయ్యే జాతులకూ, ధనిక వర్గాల ప్రయోజనాల కోసం సాగే అభివృద్ధి పథంలో బలి అయ్యే ప్రజలకు, భారత ప్రజాసాధమ్యం ఇచ్చేది కొంచెన్నే.

స్వాతంత్ర పోరాటం నాటి ప్రజాసాధమ్య లక్ష్యాన్ని సాధించుకునే కర్తవ్యం ఇంకా సజీవంగానే ఉంది. అది పీడిత ప్రజల పోరాటాలలో సజీవంగా ఉంది. ప్రజాసాధమ్య రాజకీయ సంస్కరణల కోసం ముందుకొస్తున్న డిమాండ్లలో సజీవంగా ఉంది. సామాజిక న్యాయకాంక్షలో సజీవంగా ఉంది. ప్రపంచ బ్యాంకు ప్రోదృలలంతో సాగుతున్న ఆధిక పునర్వ్యవస్థకరణ పట్ల విస్తృతంగా వ్యక్తం అవుతున్న నిరసనలో సజీవంగా ఉంది. రాజకీయ న్యాయకుల చేతిలోనూ అధికారగణం చేతిలోను జరుగుతున్న ప్రజాతంత్ర లోకిక వాద విలువల విధ్యంసం పట్ల వ్యక్తమవుతున్న వ్యతిరేకతలో సజీవంగా ఉంది. అది ఎన్నికల రాజకీయాలలోనూ సజీవంగా ఉంది, అనంఘటితంగా జరిగే పోరాటాలలోనూ సంఘటిత ప్రజా పోరాటాలలోనూ సజీవంగా ఉంది. ప్రస్తుత రాజకీయ వ్యవస్థను తిరస్కరించే రాజకీయ పోరాటాలలోనూ సజీవంగా ఉంది.

స్వాతంత్ర పోరాట కాలం నాటి ప్రజాసాధమ్య లక్ష్యాలను సాధించుకునే ఈ కృషిలో భాగంగా పోర ప్రజాసాధమ్య హక్కుల పరిరక్షణ కోసం ఎపిసియల్సి వంటి సంస్థలు గణసీయమైన కృషి చేసాయి. ఆ లక్ష్యం అందకుండా పోయిన వైనాన్ని ఎండగట్టాయి, ఆ దిశగా ముందుకొచ్చిన ఆధిక సాంఘిక ప్రజాసాధమ్యం కోసం, న్యాయం కోసం, ప్రజలకు గల పోరాడే హక్కులకు మద్దతు నిచ్చాయి.

చిత్రపొంసలు, లాకప్పు హత్యలు, బూటుకపు ఎన్కొంట్రు రూపంలో జరుగుతున్న చట్టబాహ్యమైన హత్యాకాండలకు వ్యతిరేకంగా ఎ.పి.సి. ఎల్.సి ఆందోళన చేసింది. నేరాలను న్యాయస్థానాలలో నిష్పక్కికంగా విచారించాలే తప్ప పోలీస్ లాకప్పలోనే శిక్షలు వేయడానికి వీలులేదని చట్ట బద్ద పాలనకు సంబంధించిన ప్రాధమిక సూత్రాన్ని నిలబెట్టడానికి కృషి చేసింది. రాజ్యాగం ప్రాధమిక హక్కులనూ సహజ న్యాయసూత్రాలనూ అతిక్రమించే అప్రజాసాధమిక చట్టాలను వ్యతిరేకించింది.

సామాజిక సంబంధాలలోనూ సామాజిక వ్యవస్థలోనూ ప్రజాసాధమ్యం కోసం ఎ.పి.సి.ఎల్.సి ఆందోళన చేసింది. కులరహిత సమాజం కావాలనీ, మనిషిప్పితిగతులను పుట్టుకును బట్టి పరిమితం చేసే సామాజిక వ్యవస్థ పోవాలనీ కోరుకుంటున్న దళిత ఉద్యమ ఆకాంక్షలకు అందగా నిలబడింది. అంటరానితానికి వ్యతిరేకంగానూ దళితులపైన జరిగే అత్యాచారాలకు వ్యతిరేకంగానూ అందోళన చేసింది. సమాన హక్కులూ సమాన సామాజిక ప్రతిపత్తి కావాలన్న స్త్రీల ఆకాంక్షలకు అందగా నిలబడింది. కుటుంబంలోపలా బయటా స్త్రీలపైన జరిగే హింసను వ్యతిరేకించింది. వేతనాలు, స్త్రీ కార్బూకు హక్కులు, లైంగిక అత్యాచారాలు, కుటుంబ హింసలకు సంబంధించిన చట్టాలను స్కరమంగా అమలు చేయాలని ఎపిసిఎల్సి పోలీసులపైన, పాలనా యంత్రాంగం పైన ఒత్తిడి పెట్టింది. వివక్ష, అణచివేతల భయం లేని గారవప్రదమైన మనుగడ కోసం మైనారిటీలలో ఉన్న ఆకాంక్షలకు అందగా నిలబడింది.

దళితులు, వెనుకబడిన కులాలు, స్త్రీలు, ఆదివాసీలకు విద్యా ఉద్యోగ రంగాలలోనూ చట్ట సభలలోనూ రిజర్వేషన్లు కల్పించాలనీ, కల్పించినవి అమలు చేయాలనీ ఎపిసిఎల్సి ఆందోళన చేసింది. ఎన్.సి కులాలన్నిటికి సమాన అవకాశాలు ఇవ్వడం కోసం ఎన్సి రిజర్వేషన్లను వర్గీకరించాలన్న డిమాండుకు మద్దతు ఇచ్చింది. చట్ట సభలలో స్త్రీలకు 33 శాతం రిజర్వేషన్ ఇవ్వాలన్న ప్రతిపాదనను సమర్పించింది.

కొందరికి అభివృద్ధి కల్పిస్తూ మరికొందరి జీవితాలనూ జీవనాన్ని నాశనం చేసే సారితామిక వాతావరణ కాలుష్యాన్ని ఎపిసిఎల్సి వ్యతిరేకించింది. పేదలను నిరాశ్రయులు చేసి వారి జీవితాలను విధుంసం చేసే అభివృద్ధి విధానాలను వ్యతిరేకించింది. ప్రాంతీయ అసమానతలకు వ్యతిరేకంగానూ, మన రాష్ట్రంలో తెలంగాణ రాయల్సీమ ప్రాంతాలు ఎదుర్కొంటున్న ఉద్దేశ్య పూర్వకమైన వివక్కు నిర్ద్రక్షాయానికి వ్యతిరేకంగానూ అందోళన చేసింది. ఆరెండు ప్రాంతాలు నిరంతరం ఎదుర్కొంటున్న కరువు సమస్య పట్ల ప్రభుత్వం ప్రదర్శిస్తున్న నిర్ద్రక్షాయానికి వ్యతిరేకంగా అందోళన చేసింది. ప్రభుత్వాలు అనుసరించే సామాజిక ఆర్థిక పాలనా విధానాలు రాజ్యాంగ ఆదేశిక సూత్రాలకు అనుగుణంగా ఉండాలని చెప్పే ఆర్టికల్ 37ను ప్రభుత్వాలు అమలు చేయాలని చెప్పింది.

రాయల్సీమలోనూ ఇతర జిల్లాలలోనూ సామాజికంగా, ఆర్థికంగా బలవంతులయిన వాట్ల ముఖాలు కట్టి దెర్జన్యంతో ప్రజా జీవితాన్ని లోబరచుకొని ప్రజలకు స్వేచ్ఛ, స్వాతంత్రం, ప్రజాస్వామ్యం లేకుండా చేస్తున్న వైనాన్ని ఎపిసిఎల్సి వ్యతిరేకించింది.

సహజ న్యాయసూత్రాలు, వ్యక్తుల పట్ల (వారు నేరస్తులయినా సరే) గారవం, మొదలయిన లక్షణాలు ప్రమాణంగా గల మానవీయమైన శిక్షాస్వీతి కోసం ఎపిసిఎల్సి అందోళన చేసింది. న్యాయస్థానాలు వేసే శిక్షలకు సంస్కరణ లక్ష్యం కావాలి తప్ప ప్రతీకారం కాదనింది. అందులో భాగంగా, మరణదండనను సూత్రప్రాయంగా రద్దు చేయాలని ఆందోళన చేసింది.

దేశ రాజకీయ వ్యవస్థలో ప్రజాస్వామ్య విలువలు, నైతిక ప్రమాణాలు పడిపెపడాన్ని ఎపిసిఎల్సి వ్యతిరేకించింది. లౌకిక వాదం ప్రజాస్వామ్యానికి మూలమైన విలువలలో ఒకటని గుర్తించి, బాటీ మసీదు కూల్చివేత తరువాత భారత సమాజంలో లౌకిక విలువలు, భిన్నత్వాన్ని గౌరవించే సంస్కృతి వేగంగా పతనం అవుతుండడాన్ని, మతోన్నాదం పెరుగుతుండడాన్ని ఎపిసిఎల్సి వ్యతిరేకించింది.

ప్రజా ఉద్యమాల పట్ల, ప్రస్తుత రాజకీయ వ్యవస్థను వ్యతిరేకించే రాజకీయ ఉద్యమాల పట్ల, అవి శాంతియతంగా నడుస్తున్నాయా లేక హింసాత్మకంగానా అన్న ప్రశ్నతో నిమిత్తం లేకుండా ప్రభుత్వం ప్రజాస్వామికంగా నడుచుకోవాలని ఎపిసిఎల్సి అందోళన చేసింది. మిలిచెంట్ ఉద్యమాలు చేపట్టే హింసాకాండను ఎపిసిఎల్సి ఏనాడూ సమించలేదు. ప్రోత్సహించలేదు. అయితే దానిని కారణంగా చూపించి ప్రభుత్వం ఆ ఉద్యమాల సామాజిక ఆర్థిక భూమికను, రాజకీయ స్వభావాన్ని చూడడానికి నిరాకరించి, వాటిని కేవలం శాంతి భద్రతల సమస్యగా చూడడాన్ని వ్యతిరేకించింది.

పై విషయాలు వివాదానికి అతీతమనీ, వాటిపైన భిన్నాభిప్రాయాలు లేవనీ మా అభిమతం కాదు. ప్రజాస్వామ్యాన్ని ప్రజాస్వామ్య హక్కులనూ కాపాదాలని కోరుకునే వారందరూ పై విషయాలకు సంబంధించిన అన్ని అంశాలలోనూ ఏకీభవించక పోవచ్చు. అయినప్పటికీ ఎపిసిఎల్సి ఏ కర్తవ్యాన్నయితే చేపట్టిందో అదోక అత్యవసరమైన కర్తవ్యం అనడంలో సందేహం అక్కరలేదు.

ఈ కర్తవ్యానికి ప్రజాస్వామ్య వాదులందరూ మద్దతు ఇవ్వడం చాలా అవసరం. అధికార దాహంతో రాజకీయ నాయకులు, అవినీతిపరులయిన ప్రభుత్వ అధికారులు, స్వార్థం మూర్తిభవించిన సామాజిక అధిపత్య వర్గాలు భారత ప్రజాస్వామ్యాన్ని తమ గుప్పిట్లో పెట్టుకొని తమ ప్రయోజనాల కోసం దానిని వక్కిరించి సామాన్య ప్రజల ప్రయోజనాలకూ మన సమాజం భవిష్యత్వకు విఫూతం కలిగిస్తున్న ప్రస్తుత తరువాంలో ఈ ప్రయత్నం మరీ అవసరం.

అందువల్ల అంధ్రప్రదేశ్ పోరహక్కుల సంఘం (ఎపిసిఎల్సి) 10వ రాష్ట్ర మహాసభల సందర్భంగా ఆ సంస్కరు వీ ను అందియ్యగల సహాయ సహకారాలన్నీ అందివ్యవలసిందిగా మిమ్ములను కోరుతున్నాము.

15 జూలై 1995

అప్పోన సంఘం

ఎపిసిఎల్సి | 10వ రాష్ట్ర మహాసభలు

పైందరాబాద్

శ్రీ పొత్తూరి వెంకటేశ్వరరావు(అధ్యక్షులు), శ్రీ కేశవరావు జాదవ్,

శ్రీమతి జిల్లానిబాబో, డా॥ హంగ్గా, డా॥ రెహనా సుల్తానా, డా॥ అరుణ్ పట్టాయక్, శ్రీమతి ఆర్. ఆభిలేశ్వరి, డా॥ బి. చంద్రశేఖర్, శ్రీ నచికేతదేశాయి, బ్రిదర్ వర్ణన్